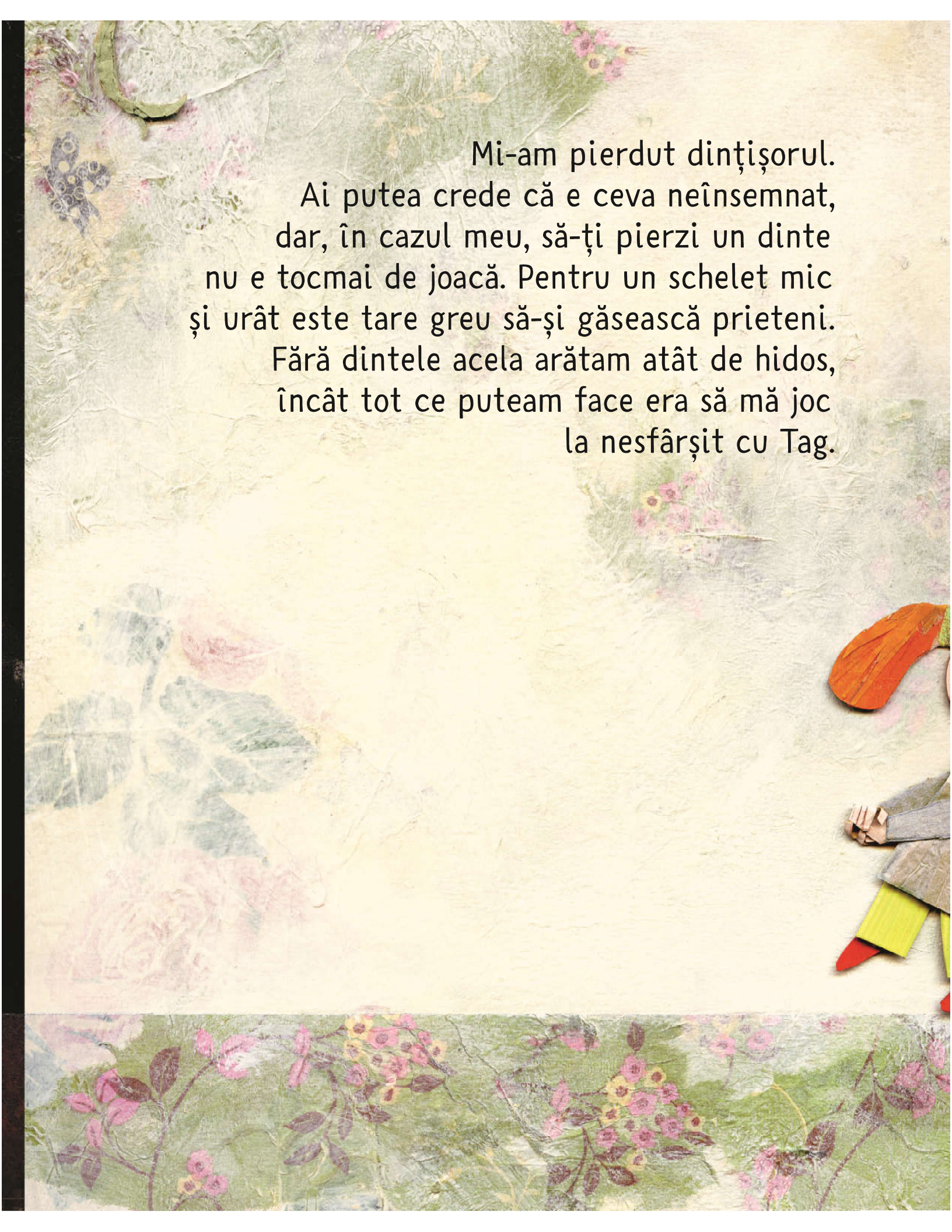




Traducere:
Adelina Boicu-Dragomir







Mi-am pierdut dințișorul.
Ai putea crede că e ceva neînsemnat,
dar, în cazul meu, să-ți pierzi un dinte
nu e tocmai de joacă. Pentru un schelet mic
și urât este tare greu să-și găsească prieteni.
Fără dintele acela arătam atât de hidos,
încât tot ce puteam face era să mă joc
la nesfârșit cu Tag.



De aceea, când am văzut
într-o zi o fetiță îngropând
un dinte, am încremenit.





Mi-am dres glasul ca să n-o sperii
și am întrebat-o dacă n-ar vrea să-mi dea mie
dintele, pentru că aș fi mult mai puțin
înfricoșător dacă l-aș avea. Mi-a răspuns că
și ea are nevoie de dinte și că,
dacă o să-l îngroape,
i se va împlini o dorință.





Apoi m-a privit, a izbucnit în râs
și a spus că arăt groaznic fără dinte.
Mi-a zis că se învoiește și îmi dă mie dintele
dacă o ajut să-și găsească un prieten -
pentru că asta îi era dorința. M-a prins de mână
și împreună am început să alergăm.

